

ΕΤΟΣ Α'

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΚΩΜΙΚΗ

ΑΡΙΘΜ. 13

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΑΠΑΞ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΔΡ. 12. ΠΡΟΠΗΡΩΤΕΑ ΚΑΘ' ΕΞΑΜΗΝΙΑΝ—Τιμή φύλλου λεπτ. 10

Ἐν ΑΘΗΝΑΙΣ, τῆ 30 Μαρτίου 1878.

Κύριε συντάκτα τοῦ Ἀσμοδαίου,

Καὶ ἐξ ἄλλης μου ἐπιστολῆς γνωρίζετε ὅτι, καίτοι καλόγηρος καὶ ἔχων τὴν πατρίδα μου ἐν οὐρανῷ, νομίζω οὐχ ἦττον καθήκόν μου νὰ φροντίζω καὶ περὶ τῆς ἐπιγείου. Σήμερον σὰς γράφω διότι βλέπω μὲ λύπην πολλὴν ὅτι ὁ τύπος τῆς ἀντιπολιτεύσεως, εἴτε ἐκ πάθους εἴτε μὴ βλέπων μακρύτερα τῆς μύτης του, προξενεῖ εἰς τὸ κοινὸν ἀδίκοις ἀνησυχίας καὶ τολμᾷ μάλιστα κατὰ τοῦ Στέμματος ὑπαινιγμούς, οἵτινες οὐ μόνον ἀντισυνταγματικοὶ εἶναι, ἀλλὰ καὶ ἀνόητοι. Ἡ καθαρὰ ἀλήθεια, ἣν δὲν βλέπετε, κ. Συντάκτα, εἶνε ἡ ἀκόλουθος.

Οἱ τέσσαρες ἀρχηγοὶ τῶν κομμάτων ἀξιότιμοι κ. κ. Βούλγαρης, Κουμουνοῦρος, Ζαΐμης καὶ Δεληγεώργης οὐδέποτε κατώρθωσαν νὰ συνεννοηθῶσιν. Ἐκ τούτου ἠναγκάζομεθα ν' ἀλλάσωμεν καθ' ἡμέραν ὑπουργεῖον, βουλὴν, ὑπαλλήλους, κλητῆρας, δημοδιδασκάλους καὶ ὁδοκαθαριστάς· πρᾶγμα ὀλέθριον καὶ καταστρεπτικὸν διὰ τὸν τόπον, ὅστις δὲν ἐπρόφθινε ἔχει νὰ προοδεύσῃ ἀλλ' οὐδὲ κἂν ν' ἀναπνεύσῃ. Ὁ ἀνώτατος ἀρχὼν ἐπὶ δώδεκα ἕλα ἔτη ἐδοκίμασε πάντα τρόπον καὶ ἐκίνησε πάντα λίθον, ἵνα συμφιλιώσῃ τοὺς κομματάρχας ἢ, τοῦλάχιστον τινὰς αὐτῶν, ἀλλ' αἱ προσπάθειαι αὐτοῦ οὐδέποτε ἐπέτυχον. Ἐν τούτοις ἡ διαλλαγὴ καθίστατο καθ' ἡμέραν μᾶλλον κατεπιγούσα καὶ ἔπρεπε νὰ κατορθωθῇ διὰ παντὸς τρόπον πρὸς σωτηρίαν τοῦ τόπου. Προσεκλήθη λοιπὸν ὁ κ. Βούλγαρης καὶ ἀφῆθη ἐλεύθερος νὰ κάμῃ ὅσα ἔκαμε.

Τὸ ἱατρικὸν ἦτο πικρὸν, ἀλλὰ καὶ ἡ ἐνέργεια ἄμεσος καὶ θαυματουργός. Οἱ πρὶν ἀσυμβίβαστοι συνεμάχησαν

εὐθὺς καὶ συνεσφίχθησαν πρὸς ἀλλήλους ὡς πρόβατα καταληφθέντα ὑπὸ λυκοφοβίας. Ἄντι νὰ ἐκδιουργῶνται, οἱ κ. κ. Κουμουνοῦρος, Ζαΐμης καὶ Λομβάρδος συνεξέρχονται καθεκάστην καὶ συλλέγουσιν ἀνεμῶνας· οἱ δὲ κ. κ. Δεληγεώργης καὶ Τρικούπης ἀφαιροῦσι τὰ χειρόκτριά των, οὐχὶ ἵνα ρίψωσιν αὐτὰ κατὰ πρόσωπον, ἀλλ' ἵνα σφίξωσιν γυμνὴν ἀλλήλων τὴν χεῖρα.

Οὗτω λοιπὸν τὰ τρία κόμματα, ἅτινα καθίστων μέχρι χθὲς ἀκυβέρνητον τὸν τόπον, συνεχωνεῦθησαν τέλος πάντων εἰς μίαν συνταγματικὴν ἀντιπολίτευσιν, ὅποια ἀρμόζει εἰς εὐνομούμενον κράτος· καὶ ὑμεῖς οἱ τυφλοὶ φαστῆρες τῆς κοινῆς γνώμης, ἀντὶ νὰ ἐπικροτήτε εἰς τὸ κατόρθωμα, γράφετε ἄρρητα ἀθέμιτα κατὰ τοῦ ἀνευθύνου ἀρχόντος. Τῇ ἀληθείᾳ δὲν ἐξεύρει τις τί μᾶλλον νὰ θαυμάσῃ τὴν μυωπίαν ἡμῶν ἢ τὴν ἀχαριστίαν.

Εἶμαι ὀρθόδοξος καὶ ἱερωμένος, καὶ ὡς ἐκ τούτου ἀποστρέφομαι τοὺς Ἰησοῦίτας, οὐχ ἦττον ὅμως νομίζω ὅτι, ὅσκις πρόκειται περὶ τῆς κοινῆς σωτηρίας, ὁ σκοπὸς δικαιόει τὴν χρῆσιν παντὸς μέσου, ἔστω καὶ τὴν τοῦ κ. Βούλγαρη.

Αἱ σήμερον ἀνωμαλῖαι, οἱ στηλίται, ὁ Κασιμάτης, αἱ περίπολοι τοῦ ἱππικοῦ, αἱ ἐρμηνεῖαι τοῦ Σαρπύλου καὶ τ' ἄλλα μορμολύκεια «σκιαὶ εἰσι καὶ παρελεύσονται», ἐνῶ διὰ τῆς διαλλαγῆς τῶν κομμάτων παύουσι πλέον τὰ βάσανα τοῦ τόπου. Εὐχομαι μόνον οἱ ἀξιότιμοι κ. κ. Κουμουνοῦρος, Ζαΐμης, Λομβάρδος καὶ λοιποὶ, ὡς δρέπουσι σήμερον ἀνεμῶνας, νὰ τρυγήσωσιν ὁμοῦ καὶ σταφυλάς, καὶ τὴν ἐπομένην ἀνοιξὶν πάλιν ἀνεμῶνας.

Τὰς ὀλίγας ταύτας γραμμὰς ἔπεμψα ἡμῖν, κ. συντάκτα, ὡς δίοπτρα πρὸς χρῆσιν τῶν μυῶπων, διὰ δὲ τοὺς τυφλοὺς οὐδὲν δύναμαι, μὴ λαβὼν ἀκόμη παρὰ θεοῦ τὸ χάρισμα τῆς θαυματουργίας.

Πρόθετος δούλος σας καὶ εἰς θεὸν εὐχέτης
ΣΩΦΡΟΝΙΟΣ ΒΑΤΟΠΕΔΙΝΟΣ

ΟΣΤΡΑΚΟΛΟΓΙΑ

Οι απαντώντες οστρείδιον επί της κορυφής θρους και οι βλέποντες τον αξιότιμον κ. Στυλιανόν Κασιμάτην πρόεδρον ἑλληνικῆς Βουλῆς ἀποτεινους εἰς ἑαυτοὺς τὴν αὐτὴν ἐρώτησιν: «Πῶς εὗρέθησαν αὐτὰ τὰ πράγματα εἰς τόπον τόσον ὑψηλόν;»

Ἡ ἀπάντησις εἶναι ἀπλουστάτη «κατακλυσμός μετέφερον αὐτὰ ἐκεῖ».

Οἱ Ἄγγλοι ἔχουσι δύο βουλάς, τὴν ἄνω καὶ τὴν κάτω, ἡμεῖς μίαν μόνην ἀνωκάτω' ἐπόμενον λοιπὸν εἶναι τὴν περιφανεστέρην θέσιν νὰ κατέχη ὁ κ. Κασιμάτης.

Ὅπωςδὴποτε ἅμα τοιαύτη ἐπετέθη κορωνίς ἐπὶ τῶν ἐγδοήκοντα στύλων τοῦ μετασχηματισθέντος βουλευτηρίου, ὁ κόσμος ἔγινε περίεργος νὰ μάθῃ τίς εἶναι καὶ πόθεν ἐφύτρωσεν ὁ μέχρι χθὲς ἄγνωστος κ. Στυλιανὸς Κασιμάτης.

Καθ' ἃ ὁ ἴδιος προθύμως διηγείται, εἶδε τὸ φῶς ἐν Κυθήροις ἐκ γονέων τῶς στείρων, διὰ τῆς θαυματουργοῦ ἀρετῆς βυζαντινοῦ φυλακτηρίου, τὸ ὅποιον ἐδώρυσεν εἰς τὴν μητέρα αὐτοῦ εὐσεβῆς ἀρχιμανδρίτης, καταγιγνώμενος καὶ περὶ τὴν μαγείαν.

Περὶ τῆς ἐποχῆς ἡμῶς καθ' ἣν συνέβη τὸ θαῦμα τηρεῖ ὁ κ. Πρόεδρος ἄκρην ἐχεμύθειαν, καὶ τοι μὴ βράβων τὰς τρίχας.

Ἐν ἔτει 1848 εὗρίσκομεν αὐτὸν μετερχόμενον τὸ ἐπάγγελμα ὑποψάλτου εἰς τὸ παρεκκλήσιον τῶν ἀνακτόρων.

Πῶς ἀπὸ μουσικοῦ προεχειρίσθη εἰς νομομαθῆ, τοῦτο δύναται νὰ εἴπῃ μόνος ὁ κ. Καλλιγᾶς, ὁ πέμψας αὐτὸν εἰς Σύρον μετημφιεσμένον εἰς δικαστήν.

Ἄλλ' αἱ ἀποφάσεις τοῦ ψάλτου δικαστοῦ τόσον ἀλλόκοτοι καὶ τουρκοφανεῖς ἐφάνησαν τοῖς ἐν Σύρῳ δικηγόροις, ὥστε ὠνόμαζον αὐτὰς φρεφίδες καὶ τὸν αξιότιμον κ. Στυλιανὸν Κασίμ-Ἄγγλιν.

Ἐχθρὸς ὢν τῆς ειδικότητος ὁ αξιότιμος κ. Κασιμάτης ἐτάνωσε τὸ τῶνον του διὰ πλείστων ἄλλων χορδῶν, μετερχόμενος συγχρόνως τὸν συγγραφέα, τὸν διδάσκαλον τῆς Ἀγγλικῆς, τὸν ψάλτην, τὸν προικοδιώκτην, τὸν περιστροφέα τραπέζων καὶ πρὸ πάντων τὸν ἀκούσιον γελωτοποιόν. Τὴν τελευταίαν δὲ ταύτην ειδικότητα ἀνεμίγνυσεν εἰς ὅλας τὰς ἄλλας μετὰ τσαούτης ἐπιτυχίας, ὥστε ὁ μακαρίτης κ. Βαφειάδης συνείδηζε νὰ λέγῃ, ὅτι ἂν ὁ κ. Κασιμάτης ἦτο κατὰ ἓνα πῆχυν κοντότερος, οὐδεὶς εἰς τὸν κόσμον τσουτζῆς ἤθελε τὸν ὑπερβαίνει.

Ὡς συγγραφεὺς ἀπέστειλεν ἀλληλοδιαδόχως εἰς πάσας τῆς Εὐρώπης τὰς ἀκαδημίας τὸ περιώνυμον «Νοόμετρον». Ἄλλ' οὔτε ἀπαντήσεως ἤξιώθη οὔτε ἄλλος τις πλὴν τοῦ ἀνέμου ἔστρεψε τοῦ ἔργου του τὰ φύλλα.

Ἡμέραν τινὰ ἐνθ' ἀνεγίνωσκεν ἐν τῇ Λέσχῃ διατριβὴν του περὶ φορολογίας, ἐκλείσθησαν αἰφνης πάντα τῆς αἰ-

θούσης τὰ παραθυρόφυλλα καὶ σκότος βαθὺ διέκοψε τὸν ἀναγνώστην, οἱ δὲ ἀκροαταὶ ἐβεβαίουν αὐτὸν ὅτι συνέβη ἐκλειψὶς ἡλίου.

Συνήθης διασκέδασις τῶν ἐν Σύρῳ λεσχιδῶν ἦτο νὰ ἐρωτῶσι τὸν αξιότιμον κ. Κασιμάτην ἂν γνωρίζῃ τὸ ὄνομα καὶ τὰ βιβλία ἀνυπάρχου συγγραφέως, νὰ συγχαίρωνται δ' ἐπειτα αὐτὸν διὰ τὴν πολυμάθειαν, ἀποκρινόμενον καταφατικῶς.

Ἄλλοτε πάλιν διασκέδαζον οἱ καθηγηταὶ τοῦ Β Γυμνασίου μεταδίδοντες εἰς τὸν συγγραφέα τοῦ Νοόμετρου ἀπιστεύτους πληροφορίας, τὰς ὁποίας ἐπανελάμβανεν οὗτος ὡς ἄθρα πίστεως τὸ ἐσπέρας, μεταξὺ δὲ τῶν ἄλλων ὅτι ἐν Κορινθῇ αἱ γυναῖκες ἀντὶ παιδίων τίκτουσιν ὠά.

Ὡς διδάσκαλος οὐδὲν ἄλλο εἶδαξε τοὺς μαθητάς του εἰμὴ μόνον νὰ γελῶσιν εἰς τὴν φάχιν του καὶ νὰ ἐμπήγωσιν ὑπὸ τὴν ἔδραν του βελόνας.

Ὡς τὸ Νοόμετρον εἰς ὅλας τὰς ἀκαδημίας, οὕτω προσέφερε διαδοχικῶς καὶ ἀνωφελῶς εἰς ὅλας τῆς Σύρου τὰς προίκας τὴν χεῖρα καὶ τὴν καρδίαν του μόνην δὲ τὴν φλέγουσαν αὐτοῦ καρδίαν εἰς ὅσας τῶν κυριῶν ἐφημίζοντο ὡς δεχόμενα τοιαῦτα δῶρα. Ἄλλ' οὐδ' ἐκ τούτων πύδωκεσιν καμμία ν' ἀναλάβῃ παρ' αὐτῷ καθήκοντα πυροσβέστου.

Ταῦτα διηγούμενοι, οὐδόλως ἐπεμβαίνομεν εἰς τὸν ἰδιωτικὸν τοῦ ἀνθρώπου βίον, ἀφοῦ δ' ἀξιότιμος κ. Στυλιανὸς Κασιμάτης μετήρχετο ἐν Σύρῳ τὸ ἐπάγγελμα τοῦ γελωτοποιοῦ οὐχ ἦττον ἐπισήμως ἢ ἐν Ἀθήναις τὸ τοῦ προέδρου τῆς Βουλῆς.

Τοιοῦτον ἐψήφισαν ἑαυτοῖς σάγμα οἱ ἐν τῇ Βουλῇ ἀπομείναντες ὀγδοήκοντα δύο.

ΘΕΟΤΟΥΜΠΗΣ.

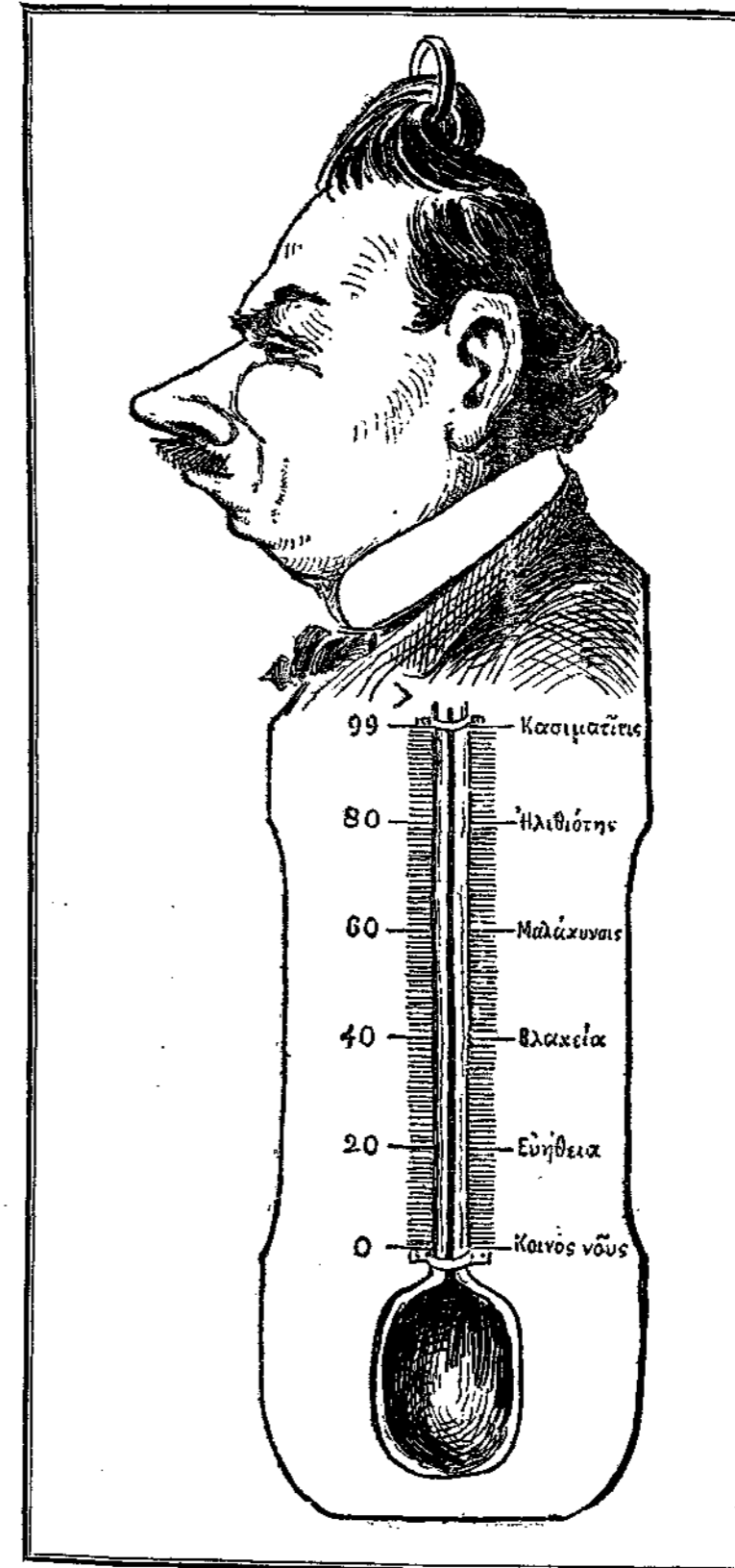

ΟΙ ΜΕΛΛΟΝΤΕΣ ΤΕΛΕΥΤΑΙΟΙ ΛΟΓΟΙ ΣΗΜΕΡΙΝΩΝ ΜΕΓΑΛΩΝ ΑΝΔΡΩΝ

(Συνέχεια)

- ΚΑΣΙΜΑΤΗΣ. Ἐγὼ τὸ νοόμετρον ΚΑΜΠΟΥΡΟΓΛΟΥΣ. Αἱ χελιδόνες!
- ΚΟΝΤΟΣ. Ἐπιτριβείησαν οἱ ἀγελαῖοι.
- ΚΟΜΝΟΣ. (Σφυρίζει καὶ κρατεῖ καὶ τὸν χρόνον μὲ τὸ χέρι του)
- ΔΑΣΙΟΣ. Ἰλαρὸς καὶ μειδιῶν, τὸν κακό σας τὸν καιρό.
- ΜΕΛΕΤΟΠΟΥΛΟΣ. Ἐθνοφρουρά!! Θωρακωτά!!
- ΡΩΚ. Voix de tête.
- ΣΤΟΥΤΑΣ. Ἄν ἦτο νεωτέρα, μάλιστα.
- ΜΙΣΤΡΙΩΤΗΣ. Παιδάκι μου, πῶς μοῦ μοιάζεις!
- Μ. ΑΝΤΩΝΟΠΟΥΛΟΣ. Ἡ Ἐφημερίς! Οἱ 82!
- ΛΟΜΒΑΡΔΟΣ. Μεγάλη ιδέα!
- Δ. ΒΟΛΤΕΡΑΣ. Σὲ ἀγαπάω, Δημήτρι Βολτέρρα.
- ΚΟΡΕΣΙΟΣ. Μωρόμετρον.

ΝΟΟΜΕΤΡΟΝ

99 — Κασιμαΐτις
 80 — Ἡλιθιότης
 60 — Μαλάκωνσις
 40 — Βλακεία
 20 — Εὐήθεια
 0 — Καινὸς νοῦς

ΣΚΝΙΠΕΣ

Παρά τῶν Γάλλων παρελάβομεν καὶ παραλαμβάνομεν καθ' ἑκάστην πολλὰ πράγματα, ἐν οἷς καὶ τινα καλὰ. Τὴν καλλίστην ὅμως εἰσαγωγὴν ἐποίησεν ὁ κ. Τόκος Χοϊδάς, πρῶτος μεταφρονεῦσας καὶ ποτίσας διὰ τοῦ αἵματός του τὴν παροιμίαν «Fais ce que dois, advienne que pourra.»

Ὁ κ. Κουμουνδούρος, προσκληθεὶς εἰς τὸ δεῖπνον τῶν ἀνακτόρων, ἀπήντησεν ὅτι δὲν ἔχει πόδας, ὁ κ. Δεληγιώργης ὅτι δὲν ἔχει ὄρεξιν, οἱ δὲ κκ. Παξιμάδης, Χρηστάδης, Κανάρης καὶ οἱ λοιποὶ ἀγωνιστὰὶ ὅτι δὲν ἔχουσιν ὀδόντας.

Ἴνα ἐμπνευσθῆ τῷψις συναιδότης εἰς τὸν στόμαχον τῶν ἀπουσιασάντων, ἐδημοσιεύθη τὴν ἐπιούσαν τοῦ δείπνου διὰ τῶν ἐφημερίδων τὸ menu, ἥτοι ὁ Λουκούλλειος κατάλογος τῶν ἐδεσμάτων. Πολλοὶ πιστεύουσιν ὅτι ἂν ἀντὶ τῆς ἐπιούσης ἐδημοσιεύετο οὗτος τὴν προτεραίαν, ἢ τράπεζα ἤθελεν εὑρεθῆ εἰς νόμιμον ἀπαρτίαν.

Ὁ γνωστός ἔμπορος κ. Μάυφαρτ, διερχόμενος χθὲς πρὸ τῆς ὥραιας Ἑλλάδος ἐσυρίχθη καὶ παρ' ὀλίγον ἐξυλοκοπεῖτο ὑπὸ τῶν πολιτῶν, ἐκληθεὶς ἀντὶ τοῦ ἀξιοτιμοῦ βουλευτοῦ κ. Μπότση. Προτίθεται δὲ, ὡς ἠκούσαμεν, νὰ ζητήσῃ ἱκανοποίησιν διὰ τῆς γερμανικῆς πρεσβείας.

Ὁ τύπος ὠνόμασε τὸ βουλευτήριον *συταγωγὴν*, ἡμεῖς νομίζομεν τὴν λέξιν *Χάβραν* καταλληλοτέραν.

Δύο πρωτοετείς φοιτηταὶ τῆς θεολογίας ἡρώτων χθὲς τὸν κ. Κοντογόνην τί ἐγκλημα ἔπραξεν ὁ Ἄγ. Συμεὼν καὶ ἐπανομάσθη *σηλίτζης*.

Οἱ κ. κ. νομάρχαι συγχαρέντες τηλεγραφικῶς τὴν Κυβέρνησιν διὰ τὴν ἐπιτευχθεῖσαν ἐσχάτως ἀπαρτίαν τῆς Βουλῆς, ἐνθυμίζουσι τὸν ὑπὸ τοῦ Ζωναρᾶ ἀναφερόμενον βυζαντινὸν ἐκείνον κλάκα, συγχαρέντα ἔγγαμον εὐνοῦχον ἐπὶ τῇ ἀποκτήσει γνησίου τέκνου.

Οἱ Βλάχοι γαλακτοπῶλαι, ὀπλισθέντες διὰ ροπάλων προσελήφθησαν εἰς τὰς φάλαγγας τῶν φρουρῶν τῆς τάξεως. Καὶ ἐν Παρισίοις, κατὰ τὴν πολιορκίαν, ἐγένετο πρότασις ν' ἀπολυθῶσιν αἱ τίγρεις καὶ αἱ ἄρκτοι τοῦ θηροτροφείου, ἀλλὰ κατὰ τῶν Πρώσων.

Καθ' ἃ ἐπληροφόρηθημεν μήνυσις ἐγένετο καὶ πρόκειται ὅσον οὕτω νὰ δικασθῶσιν ἐπὶ διεγέρσει εἰς στάσιν οἱ κ.κ. Πᾶνος, Ρ. Χοϊδάς καὶ Γεώρ. Φιλήμων. Οἱ δύο πρῶτοι,

βαρέως πληγωθέντες, κείνται ἡμιθανεῖς καὶ ἐνδέχεται ἕως τότε ν' ἀποθάνωσιν. Ἄλλ' ἂν ἡ κυβέρνησις ἐπιμένῃ νὰ τιμωρήσῃ αὐτοὺς καὶ θανόντας, δύναται νὰ καταβύγῃ εἰς τὸν κ. Χαρίπολον, παρ' οὗ θέλει πληροφορηθῆ, ἐπὶ δικαίᾳ ἀμειβῆ, ὅτι ἐν Ῥώμῃ, ἐπὶ Στεφάνου τοῦ Ζ', ἐξετάσθη καὶ ἐδικάσθη τὸ πτώμα τοῦ προκατόγου αὐτοῦ Φορμύζου. Οὕτω λοιπὸν ἡ δίκη κατὰ νεκρῶν δὲν εἶναι πρωτοφανής, εἰς δὲ τὸν σοφὸν καθηγητὴν ἀπομένει μόνον ν' ἀποδείξῃ ὅτι εἶναι καὶ συνταγματικῆ.

Μεταξὺ τῶν ἀρχαιοτήτων, τὰς ὁποίας λαθραίως ἀνεσκαψαν ἐν Κορίνθῳ οἱ τυμβωρύχοι, οὓς κατήγγειλαν οἱ κ. κ. Φιντικλῆς καὶ Φίλιππος Ἰωάννου, λέγεται ὅτι ὑπάρχει καὶ ἡ σιδηρᾶ κλίνη τοῦ Προκρούστου· πρόκειται δὲ νὰ δωρηθῆ εἰς τὸ Πανεπιστήμιον, ἵνα χρησιμεύσῃ εἰς πειράματα συνταγματικοῦ δικαίου.

ΘΕΟΤΟΓΜΗΣ.

ΜΕΤΑ 100 ΕΤΗ ΤΙ ΘΑ ΑΠΟΜΕΙΝΗ
ΑΠΟ ΤΑΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑΣ ΤΗΣ ΣΗΜΕΡΟΝ

- ΑΙΩΝ. Ὁ ξυγγραφεὺς αὐτοκράτωρ.
- ΣΤΟΑ. Τὰ δελτία.
- ΕΦΗΜΕΡΙΣ. Τὸ θέατρον καὶ αἱ θεατρικαὶ εἰδήσεις.
- ΕΘΝΟΦΥΛΑΞ. Ἡ τῆς προμετωπίδος εἰκὼν.
- ΑΥΓΗ. Τίποτε.
- ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΩΝ ΣΥΖΗΤΗΣΕΩΝ. Θὰ ἀπομείνῃ κάτι τι, ἀλλὰ δὲν θὰ ἐννοῆται.
- ΕΘΝΙΚΟΝ ΠΝΕΥΜΑ. Πῦρ καὶ σίδηρος.
- ΠΡΩΪΝΟΣ ΚΗΡΥΞ. Αἱ ἀσυνταξίαι του.
- ΛΑΘΘΕΙΑ. Τὰ ψεῦδη τῆς.
- ΕΚΑΕΚΤΙΚΗ. Τὸ μέθυ (humour) αὐτῆς.
- ΕΛΛΗΝ-ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ. Τὸ κίτρινον χαρτί τῆς.
- ΑΣΤΗΡ ΤΗΣ ΑΝΑΤΟΛΗΣ. Ἐν Καλαποτάκι.
- ΗΜΕΡΑ. Τὸ φῶς τῆς.
- ΚΛΕΙΩ. Τὸ κλέος τῆς.
- ΠΝΥΞ. Τὸ βῆμά τῆς.
- ΒΕΑΤΙΩΣΙΣ. Τὰ ἐντάλματα.
- ΕΣΠΕΡΟΣ. Ὁ σύνδεσμος ΚΑΙ.
- ΑΥΣΗΝΟΣ. Ὁ καπνὸς του.
- ΦΩΞ. Σηρὰ καρδία.
- ΧΡΟΝΟΣ. Τὸ καλὸν ὄνομα τοῦ συντάχτου τῆς

Ὁ ὑπεύθυνος ΚΩΝΣΤ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΠΟΥΛΟΣ.